మొదటి సినిమా

విజయబాపినీడు

విజయబాపినీడు గారి పేరు వింటేనే ఎన్నో విజయవంతమైన సినిమాలు తెలుగు ప్రేక్షకుల మదిలో మెదులుతాయి..'పట్నం వచ్చిన పతివ్రతలు',' మగమహారాజు','మగధీరుడు','మహానగరంలో మాయగాడు', 'ఖైదీ నెం. 786', 'గాంగ్ లీడర్', 'బిగ్ బాస్', 'విజయ', 'బొట్టు-కాటుక', 'బొమ్మరిల్లు'...మచ్చుకి ఇవి కొన్ని మాత్రమే.

డిటెక్టివ్ నవలా రచయిత, విజయవంతమైన వెరైటీ పత్రికల స్థాపకుడూ, సంపాదకుడూ, ప్రేక్షకుల నాడి తెలిసిన సినిమా రచయిత, విజయవంతమైన చిత్ర నిర్మాణ సారధి..ఇన్ని దశలను దాటుకుంటూ వచ్చి సినిమా దర్శకత్వ బాధ్యతలు చేపట్టిన మొదటి సినిమానే సూపర్ హిట్ కుటుంబ కథా చిత్రంగా రూపొందించిన సీనియర్ దర్శకుడు శ్రీ విజయబాపినీడు గారి జ్ఞాపకాల పరంపర ఈనాటి సంచికలో.

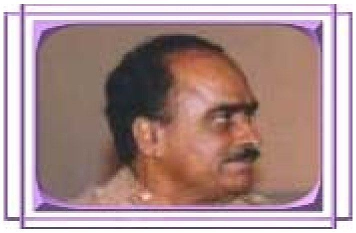

మా స్వగ్రామం పశ్చిమగోదావరి జిల్లా ఏలూరికి రెండు మైళ్ళదూరంలో ఉన్న చాటపర్రు. నేను పుట్టింది 1936, సెప్టెంబర్ 22 న. నాన్న గారి పేరు సీతారామ స్వామి అమ్మ గారి పేరు లీలావతి. నా పూర్తిపేరు గుత్తాబాపినీడు చౌదరి. అమ్మ, నాన్నలకి నేను ఒక్కడినే మగ సంతానం. నాకు ముందు ఒక అక్కయ్య. తనని మా మేనత్తగారి అబ్బాయి కే ఇచ్చి పెళ్ళిచేసారు.

నాన్నగారు పెద్దగా చదువుకోలేదు. ఆ రోజుల్లో ఒకటో క్లాసో, రెండో క్లాసో చదువుకున్నారు. వ్యవసాయమే ప్రధాన వృత్తి. మా వూరు పేరుకి పల్లెటూరే కానీ ఏలూరికి మరీ సమీపంలో ఉండడంతో ఆధునిక ఛాయలూ, పట్నం పోకడలూ ఉండేవి. చిన్నప్పటినుంచీ సినిమాలు చూసే అలవాటు బాగానే ఉండేది. ఏరోజైనా సినిమా చూసి వస్తే , వచ్చాక రాత్రంతా కూర్చుని మళ్ళీ ఆ సినిమాలోని సీన్లన్నీ రాసుకునే వాడిని. వాటిని గుర్తుపెట్టుకుని రాసుకోవడం, ఎక్కడ నాకు నచ్చలేదో, ఇంకా ఎలా వుంటే బావుంటుందో రాసుకోవడం ఒక అలవాటుగా ఐంది. ఇంట్లో వాళ్ళకివేమీ తెలీదు. మా బంధువుల్లో ఎవరికీ కూడ ఇలా సినిమాలూ, కథలూ..ఇలాంటి వాటిలో పరిచయం లేదు. పెద్దగా చదువుకున్న వాళ్ళుకూడా లేరు. నాకే ఎందుకో చిన్నప్పటినుంచీ పుస్తకాలు చదవడం, సినిమాలు చూడ్డం బాగా అలవాటైంది. అప్పటికే మా కజిన్ గుత్తారామినీడు సినిమా పరిశ్రమలో ఉన్నారు.

ఏలూరు సి.ర్.ర్. కాలేజీలో బి.ఎ(లెక్కలు) పూర్తిచేసాక వెంటనే జిల్లాపరిషత్ ఆఫీసులో గుమాస్తాగా చేరాను. ఏడెనిమిది నెలలు పనిచేసాక డిప్యూటీ పంచాయితీ ఆఫీసర్ పోస్టుకి అవకాశం వస్తే పరీక్షలు రాసి పాసయ్యాను. ఫైనల్ ఇంటర్వ్యూకి పదిహేను మందినో, ఇరవై మందినో పిలిచారు. అందులో నేనూ ఒకడ్ని. అప్పటికి జిల్లా బోర్డు ప్రెసిడెంట్‌గా మాగంటి సీతారామ దాసు అనే ఆయన ఉండేవారు. వీరి అబ్బాయే నాకు చిన్నప్పటినుంచీ మంచి మిత్రుడు (తరువాతి రోజుల్లో నా సినిమాలకి నిర్మాతగా కూడా వ్యవహరించారు)

మాగంటి రవీంద్రనాథ్ చౌదరి. ఐతే ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళేముందు ఒక చిన్న అవరోధం వచ్చింది. ఎలాగంటే నా పేరు బాపినీడు చౌదరి. జిల్లా బోర్డు ప్రెసిడెంట్ మాగంటి సీతారాం దాసుగారిదీ నాదీ ఒకటే కులం అవడంతో, గిట్టని వాళ్ళెవరో అధికారులకి ఆకాశరామన్న ఉత్తరం రాసారు. "బాపినీడు బి.ఎ. పాసై సంవత్సరం కూడా కాలేదు. కులం కారణంగా ఈయన్ని సెలెక్ట్ చేసారు.." అని. ఐతే ఇంటర్వ్యూ తీసుకునే ఆయన పేరు మహమ్మద్ ఆలీ చౌదరి. నా మీద ఒచ్చిన రోపణలు విని "నేనూ పేరులోనూ చౌదరి ఉంది..కానీ నేను ముస్లిమ్ని. ఐనా ఇలాంటివన్నీ నేను ఖాతరు చెయ్యను. నీలో సామర్థ్యం ఉంటే నువ్వే సెలెక్ట్ ఔతావు.." అన్నారు. మొత్తానికి ఇంటర్వ్యూ బాగా చెయ్యడంతో డిప్యూటీ పంచాయితీ ఆఫీసర్ గా సెలెక్ట్ అయ్యాను. వెంటనే ఉద్యోగం వచ్చింది.. విశాఖజిల్లాలోని వడ్డాది లో మొదటి పోస్టింగ్. అక్కడ ఒక సంవత్సరం చేసాక ఏలూరు దగ్గర భీమడోలుకి ట్రాన్సఫర్ వచ్చింది. అది మా వూరికి దగ్గరే. భీమడోలులో ఉండగానే నాకు విజయతో వివాహం జరిగింది.

మొత్తం ఏడెనిమిది సంవత్సరాలు అదే పోస్టులో కంటిన్యూ అయ్యాను. పంచాయితీ ఆఫీసర్గా చేసేప్పుడే నాకు రచనలమీద ఇంట్రెస్ట్ పెరిగింది. ఒకసారి ఏదో కథ చదివి 'ఇది ఇలా ఎందుకు ఉంది..దీన్ని ఇంకా మారిస్తే బావుంటుంది..కదా" అనే ఆలోచనతో మార్చి రాసి మా మిత్రులకి చూపించాను. వాళ్ళు బాగా మెచ్చుకున్నారు. ఆ విధంగా నేనే సొంతంగా వ్రాస్తే ఎలా వుంటుంది అనుకుంటూ కథలు వ్రాయడం మొదలుపెట్టాను. ఐతే ఒకటి రెండు కథలు ఆంధ్రప్రభ లాంటి వారపత్రికలకి పంపించినా పబ్లిష్ కాలేదు. ఆ రోజుల్లోనే మద్రాసునుంచీ డిటెక్టివ్ నవలలు విపరీతంగా రిలీజయ్యేవి. నెలకి మూడు, నాలుగు నవలలు విడుదలౌతుండేవి. ఇప్పట్లో కొత్త సినిమా విడదలకి ఎంత హంగామా ఉంటోందో ఆ రోజుల్లో డిటెక్టివ్ నవలల రిలీజ్కి అంత హంగామా ఉండేది. కొన్ని నవలలు సీరియల్ గా నెలకో భాగం విడులౌతుండేవి. నాకు వాటిమీదకి దృష్టిమళ్ళింది.

అప్పుడే చదివిన ఒక ఇంగ్లీషు నవల ప్రభావంతో 'చీరవిడిచిన వీరవనిత' అనే డిటెక్టివ్ నవల రాసి మద్రాసు పబ్లిషర్స్కి పంపించాను. అందులోని లేడీ కేరక్టర్ ఉన్నట్టుండి మాయమై పోతుంటుంది. దాన్ని వాళ్ళు అంగీకరించడంతో ఇంక వరుసగా డిటెక్టివ్ నవలలు వ్రాయడం మొదలుపెట్టాను. ఇవన్నీ 1960 - 67 మధ్యలో జరిగిన సంఘటనలు. ఉద్యోగంలో కూడా పెద్దగా ఒత్తిడి లేకపోవడం కూడా నా నవలా రచనా వ్యాసంగం కొనసాగడానికి దోహదపడింది. మొత్తం ఆరేడేళ్ళలో 70 వరకూ నవలలు రాసాను. మొదట్లో గుత్తా బాపినీడు చౌదరి పేరుతోనూ, వివాహమయ్యాక విజయబాపినీడు అనే పేరుతోనూ ఈ నవలలన్నీ వ్రాసాను. ఆ రోజుల్లో వచ్చిన అపరాధ పరిశోధన పత్రికల్లో కూడా నా రచనలు వచ్చేవి. మొత్తానికి ఈ విధంగా మా వూరు చుట్టుపక్కల అందరికీ నేను రచయితగా తెలిసిపోయాను. ఏ నవలా కూడా తిరిగి వ్రాయడం అనేది ఉండేది కాదు..అంతా ఒక ఫ్లో లో వెళ్ళిపోయేది.

ఈ నవలల మూలంగా మద్రాసులోని పబ్లిషర్స్ పరిచయం అయ్యారు. నా నవలలకి ముఖచిత్రాలు వేస్తుండే 'కేతా' అనే చిత్రకారుడు నన్ను మద్రాసు రమ్మని పిలిచారు. 'మీరు నవలలు బాగా వ్రాస్తున్నారు కదా.. మీరు మద్రాసు వస్తే పబ్లిషింగ్ బిజినెస్ పెట్టుకుని మీ పుస్తకాలు మీరే సొంతంగా వేసుకోవచ్చు. సినిమాలమీదా ఆసక్తి ఉందంటున్నారు కాబట్టి ఆ ఫీల్డ్లోనూ ప్రయత్నించవచ్చు..' అని ఆయన నన్ను ఒప్పించగలిగారు. సరే ఒకసారి ఇది కూడా ప్రయత్నించి చూద్దాం అనుకుని రెండు, మూడు నెలలు ఉద్యోగానికి శెలవు పెట్టి మద్రాసు వెళ్ళాను.

కేతా గారు ఎమ్.వి.ఎస్ పబ్లికేషన్స్లో బొమ్మలు వేస్తుండేవారు. అందులో ఆయన భాగస్వామి కూడా అనుకుంటాను. కేతా గారు సినిమా పబ్లిసిటీ ఆర్టిస్ట్ కూడా అవడం వల్ల ఆయన వద్దకి వచ్చే సినిమా వాళ్ళందరితో నాకూ పరిచయమయ్యేది. అలా ఐదారు నెలలు

జరిగిందనుకుంటాను..వాళ్ళలో వాళ్ళకి ఏవో సమస్యలు రావడంవల్ల కేతా గారు ఎమ్.వి.ఎస్ నుంచీ బయటికి రావడంతో నేనూ బయటికి వచ్చేసి సొంతంగా నా నవలలూ, బయటి వారి నవలలు కూడా ప్రచురించడం మొదలుపెట్టాను.

ఎప్పుడూ కొత్తదనంకోసం వెదుకులాడే నేను ఏదైనా వెరైటీగా చేద్దామని 'రమణి', 'రాధిక' అనే 'పెద్దవారికి మాత్రమే' పత్రికలు మొదలుపెట్టాను. అవి అప్పట్లో ఆంధ్రదేశంలో ఒక పెద్ద సంచలనం సృష్టించాయి. ఐతే వాటివల్ల నాకు ఒకే బ్రాండ్ నేమ్ వస్తోంది. దాన్నుంచీ బయటికి ఫేమిలీల్లోకి వెళ్ళే పత్రిక తేవాలి అనిపించి ఒక మాసపత్రిక మొదలుపెట్టాను. అప్పటికే యువ, జ్యోతి, జయశ్రీ, స్వాతి మాసపత్రికలు మార్కెట్లో ఉన్నాయి. వాటికంటే భిన్నంగా ఉండాలనే ఉద్దేశంతో 'విజయ'మాసపత్రికని మొదలుపెట్టాను. పత్రిక సైజునుంచీ, ప్రింటింగ్ వరకూ కొత్తరకంగానూ. కథలూ, నవలలూ మంచి క్వాలిటీ ఉండేవి గానూ ఎంచుకోవడంతో అతి కొద్ది కాలంలోనే ఫేమిలీ పత్రికగా 'విజయ' నిలదొక్కుకుంది. 'విజయ'ని ఒక పత్రికగా కాకుండా నాలుగు చిన్న పత్రికల సమాహారంగా తీసుకొచ్చేవాడిని. కథల పుస్తకం, హాస్య పుస్తకం, సినిమా అనుబంధం, నవలాను బంధం ఇలా నాలుగు పుస్తకాలని కలిపి ఒక ప్రత్యేకమైన గమ్ తో అతికించి విడుదలచేసే వాళ్ళం. నాలుగు పుస్తకాలని విడి, విడిగా చేసుకుని చదువుకునే అవకాశం ఉండేది. 'విజయ' సినిమాను బంధంలో వచ్చే సినిమా సమీక్షలు అప్పట్లో చాలా ప్రామాణికంగా ఉండేవి.

'నీలిమ' అనే మరో పత్రికని కూడా మొదలుపెట్టాను కానీ అది ఎక్కువరోజులు నడవలేదు.'బొమ్మరిల్లు' అనే పిల్లల పత్రికకూడా మొదలుపెట్టి 'చందమామ', 'బాలమిత్ర' లకి ధీటుగా తెచ్చేవాళ్ళం.

ఒకవేపు ఈ పత్రికారంగంలో బిజీ గా వుండగానే , సినిమా వాళ్ళతో పరిచయాలు పెరిగాయి. 1968-69 ప్రాంతాల్లోనే డిటెక్టివ్ నవలలు సినిమాలుగా రావడం మొదలైంది. జగత్కిలాడీలు, జెగజ్జెట్టీలు, హంతకులు-దేవాంతకులు మొదలైనవి అందులో కొన్ని. వాటిని గమనించిన మీదట నాకూ సినిమా రంగం మీద ఆసక్తి పెరిగింది. సొంతంగా తీయడానికి ముందు అనుభవం రావాలని 'బలిపీఠం 'అనే సినిమాకి నిర్మాత వై.సలీల్ చౌదరి గారితో భాగస్వామిగా పనిచేసాను. అప్పుడే 1975 లో తమిళంలో విడుదలైన ఒక సినిమా చూడడం సంభవించింది. దాని పేరు 'మయంగుకిరల్ ఒరు మధు'. ఎస్.పి. ముత్తురామన్ గారి దర్శకత్వంలో ముత్తురామన్, సుజాత, విజయకుమార్ ప్రభృతులు నటించారు. దాన్ని సొంతంగా తెలుగులో రీమేక్ చేస్తే బావుంటుందని అనిపించి, నేనే స్క్రిప్ట్ రాసాను, తెలుగు నేటివిటీకి కొంచెం మార్పులు చేస్తూ.

దాని నిర్మాణంకోసమే మా సొంత నిర్మాణ సంస్థ శ్యాం ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ మొదలుపెట్టాము. బాల్యం నుంచీ నాకు మిత్రుడైన మాగంటి రవీంద్రనాథ్ చౌదరి నిర్మాతగా మా సంస్థ మొదలైంది. ఆ రోజుల్లోనే మా ఇద్దరికీ చాలా గాఢ మిత్రుడైన శ్యాం ప్రసాద్ అనే అతను మద్రాసు వచ్చాడు, ఏదైనా బిజినెస్ మొదలు పెడదామని. ఐతే అనుకోకుండా చాలా చిన్న వయసులోనే తను ఈ లోకం విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. రవికీ, నాకూ ఇద్దరికీ క్లోజ్ ఫ్రెండ్ ఐన తనకి గుర్తుగా మా బేనర్ కి శ్యాం ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ అని పేరు పెట్టడం జరిగింది.

మా వూరి వాడే ఐన మురళీమోహన్ హీరో, జయచిత్ర హీరోయిన్. అప్పుడు దర్శకుడిగా అగ్ర స్థానంలో ఉన్న దాసరి నారాయణరావు గారు దర్శకుడు. ఒక విధంగా అప్పట్లో అలాంటి కథాంశంతో సినిమా తీయడం సాహసమే. ఐతే ముందునుంచీ ప్రయోగాలు చేయడం నాకు బాగా అలవాటు కాబట్టి ధైర్యంగా ఆ కథాంశాన్నే ఎన్నుకున్నాం. ముందుగా ఆ సినిమాకి 'చెడిన ఆడది' అనే పేరు అనుకున్నాం. ఐతే అప్పటి సెన్సార్ బోర్డ్ మెంబర్ ఐన పి.పుల్లయ్య గారు దీనికి తీవ్రంగా అభ్యంతరం తెలిపారు. 1976లో 'యువ్వనం కాటేసింది'గా మా సినిమా విడుదలై ఘన విజయం సాధించింది. ఇదీ సినీ రచయితగా , నిర్మాణ సారథిగా నా మొదటి సినిమా విజయం.

ఇంక అప్పటినుంచీ వరుసగా సినిమా నిర్మాణం చేపట్టాము. ఒక వైపు 'విజయ', 'బొమ్మరిల్లు' పత్రికలూ, మరో వైపు సినిమా రచనా, నిర్మాణమూ..విపరీతమైన బీజీగా కాలం గడిచేది. మన్మధలీల, రుద్రతాండవం, రంభ-ఊర్వశి-మేనక, లాంటి విభిన్న

కథాంశాలతోబాటుగా బొట్టు-కాటుక, విజయ, బొమ్మరిల్లు లాంటి కుటుంబ గాధా చిత్రాలు కూడా నిర్మించి విజయవంతమైన నిర్మాణ సంస్థగా శ్యాంప్రసాద్ ఆర్ట్స్ ని కొనసాగించాము.

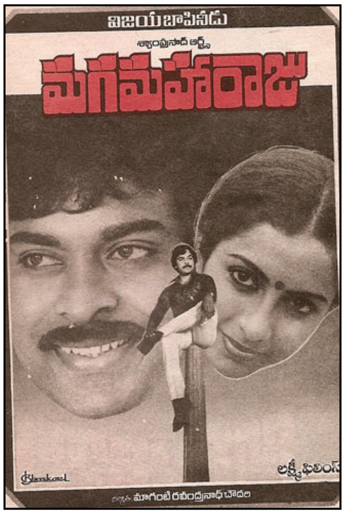

ఎంతో మంది హీరోలతో పనిచేసినా చిరంజీవి గారు నాకు బాగా ఆత్మీయులయ్యారు. ఆయన బలవంతం మీదనే నేను దర్శకుడ్ని కావలసి వచ్చింది. 'చక్కగా కథ సంభాషణలూ వ్రాస్తారు. విజయవంతమైన సినిమాకి ఏమి కావాలో, సినిమాని విజయవంతం ఎలా చెయ్యాలో మీకు బాగా తెలుసు. మరి మీరే ఎందుకు దర్శకత్వం చెయ్యకూడదు..' అని నన్ను ప్రోత్సహించారు. ఆ విధంగా నా దర్శకత్వంలో మొదటి సినిమా 'మగమహారాజు' (చిరంజీవి, సుహాసిని) 1983 లో విడదలై ఘన విజయం సాధించింది. తెలుగు ప్రేక్షకులు నన్ను దర్శకుడిగా అంగీకరించి, ఆదరించాక మరిన్ని సినిమాలు దర్శకత్వం వహించి నిర్మించడం కొనసాగింది.

ఇన్నేళ్ళ తర్వాత వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే బి.ఎ పూర్తయిన వద్దనుంచీ ఏ పనీ ఇలా చెయ్యాలి అని ముందుగా ప్రణాళిక వేసుకుని చేసింది లేదు. ఏదో కొత్తగా చేద్దామనుకోవడం అదృష్టం కలిసిరావడం..ఇలా జరుగుతూ వచ్చింది. నా ప్రయత్నాలకి అదృష్టం కూడ బాగా కలిసి వచ్చిందనే నమ్ముతాను. ఈ సిన్మా రంగంలో నాకంటే సమర్థులూ, నా కంటే తెలిగల వాళ్ళూ చాలా మంది ఉన్నారు. నా స్నేహితుల్లోనే అలాంటి వారు చాలా మంది కనిపిస్తూ ఉంటారు.. వారికీ , నాకూ గల తేడా ఒకటే..అదృష్టం..!

మగమహారాజు సినిమా రివ్యూ 'విజయ' మాసపత్రిక 1983 అక్టోబర్ సంచిక నుంచీ - మొదటి పేజీ

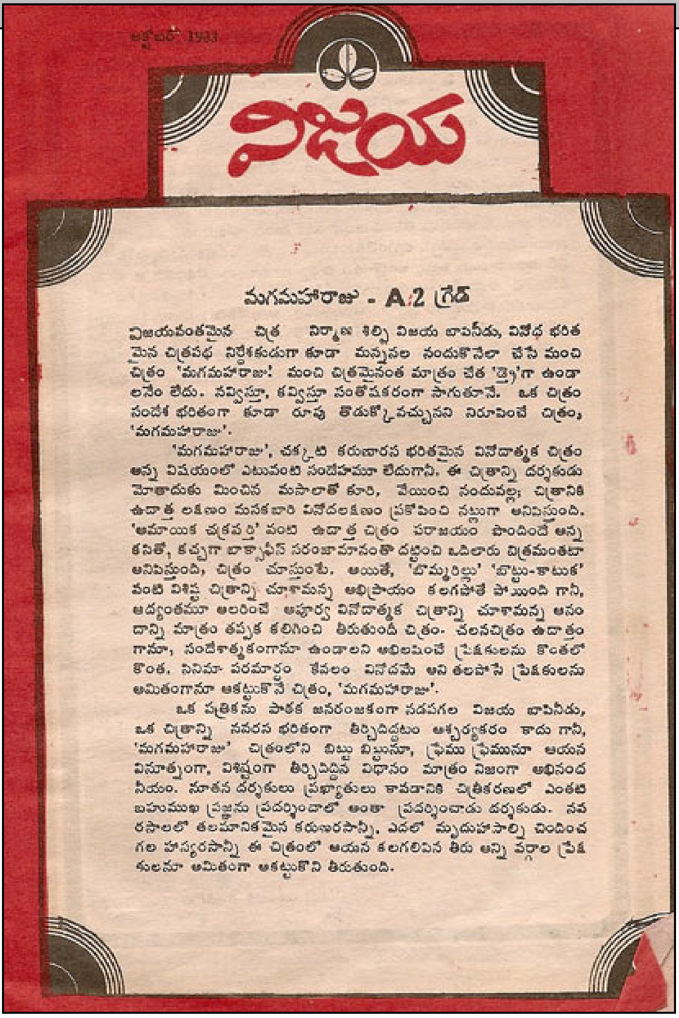

అక్టోబరు 1983

విజయ

మగమహారాజు - A/2 గ్రేడ్

విజయవంతమైన చిత్ర నిర్మాణ శిల్పి విజయ బాపినీడు, వినోద భరితమైన చిత్రపథ నిర్దేశకుడుగా కూడా మన్ననల నందుకొనేలా చేసే మంచి చిత్రం 'మగమహారాజు'! మంచి చిత్రమైనంత మాత్రం చేత 'డ్రై'గా ఉండాలనేం లేదు. నవ్విస్తూ, కవ్విస్తూ సంతోషకరంగా సాగుతూనే. ఒక చిత్రం సందేశ భరితంగా కూడా రూపు తొడుక్కోవచ్చునని నిరూపించే చిత్రం, 'మగమహారాజు'.

'మగమహారాజు', చక్కటి కరుణారస భరితమైన వినోదాత్మక చిత్రం అన్న విషయంలో ఎటువంటి సందేహమూ లేదుగాని. ఈ చిత్రాన్ని దర్శకుడు మోతాదుకు మించిన మసాలాతో కూరి, వేయించి సందువల్ల; చిత్రానికి ఉదాత్త లక్షణం మసకబారి వినోదలక్షణం ప్రకోపించి నట్లుగా అనిపిస్తుంది. 'అమాయక చక్రవర్తి' వంటి ఉదాత్త చిత్రం పరాజయం పొందిందే అన్న కసితో, కచ్చగా బాక్సాఫీస్ సరంజామానంతా దట్టించి వదిలారు చిత్రమంతటా అనిపిస్తుంది, చిత్రం చూస్తుంటే. అయితే, 'బొమ్మరిల్లు' 'బొట్టు-కాటుక' వంటి విశిష్ట చిత్రాన్ని చూశామన్న అభిప్రాయం కలగపోతే పోయింది గాని, ఆద్యంతమూ అలరించే అపూర్వ వినోదాత్మక చిత్రాన్ని చూశామన్న అనందాన్ని మాత్రం తప్పక కలిగించి తీరుతుంది చిత్రం. చలనచిత్రం ఉదాత్తంగానూ, సందేశాత్మకంగానూ ఉండాలని అభిలషించే ప్రేక్షకులను కొంతలో కొంత, సినిమా పరమార్థం కేవలం వినోదమే అని తలపోసే ప్రేక్షకులను అమితంగానూ ఆకట్టుకొనే చిత్రం, 'మగమహారాజు'.

ఒక పత్రికను పాఠక జనరంజకంగా నడపగల విజయ బాపినీడు, ఒక చిత్రాన్ని నవరస భరితంగా తీర్చిదిద్దటం ఆశ్చర్యకరం కాదు గాని, 'మగమహారాజు' చిత్రంలోని బిట్టు బిట్టునూ, ఫ్రేము ఫ్రేమునూ ఆయన వినూత్నంగా, విశిష్టంగా తీర్చిదిద్దిన విధానం మాత్రం నిజంగా అభినందనీయం. నూతన దర్శకులు ప్రఖ్యాతులు కావడానికి చిత్రీకరణలో ఎంతటి బహుముఖ ప్రజ్ఞను ప్రదర్శించాలో అంతా ప్రదర్శించారు దర్శకుడు. నవరసాలలో తలమానికమైన కరుణరసాన్ని, ఎదలో మృదుహాసాల్ని చిందించ గల హాస్యరసాన్ని ఈ చిత్రంలో ఆయన కలగలిపిన తీరు అన్ని వర్గాల ప్రేక్షకులనూ అమితంగా ఆకట్టుకొని తీరుతుంది.

ఇంటర్వ్యూ: కిరణ్‌ప్రభ